

“రమాం గోడ”

“ఇటు ‘రమాం’ గోడ అటు ‘జైలు’ గోడ వాటి గోదావరి రాదని కాళ్ళోలు రెండుగోడల మధ్యను ‘హాట్ మెంటుపురం’ నిర్మించారు” అన్నాను, ఓహో సంచారంచేస్తూ, ఓడా వున్న స్నేహితునితో. స్నేహితుడు తడక ధ్యానంగా “హాట్ మెంట్ పురం” యొక్క కుడరాల్ని, పుట్టకీటనుండి వట్టి గడికప్పలదాకా పరీక్షిస్తూ, నా మాట వినిపించుకోనివాడిలా కొంతసేపు ప్రవర్తించాడు. ఆ కొంతసేపు నేను ఏదో కూసరాగం తీసుకుంటూ, నామానాన్ని నేను, చట్టాచూడసాగాను, ఇతని ప్రమేయం ఏమిటన్నట్టు!

ఆ కుసంత వ్యవధి ఎటువంటి కాలం అంటే, అటువంటి కాలం అనుకోండి! మంచి శిరతలం మంచుపక్ష దీర్ఘనిశ్చిని యొక్క తెల్లవారఝాం! ఏదో తోచక యిద్దరం యెలుకలం ఉచుకాల కుడరంగా! ఏదో తోచక అనేకన్న ఆ కన్నెలనే చూచి అంటే ప్రకృతికి ఒప్పేమా? తెల్లగా పడమటినుంచి చంద్రుడు చలగా ప్రసరిస్తూ వున్నాడింకా తన కృత్య క్రోధాన్ని! క్రుంకవచ్చు అతగాడు మరో గంట గంటన్నరలో! పురాణింబంగా

తోచలే మళ్ళీ చూస్తే! ఒక కళో రెండు కళలో అప్పుడే నేవతలు ఫలహారంచేసినట్టే ఊత చూపేడు. కాని చిక్కగానే వుంది కాంతి! కన సాంపుగానే వుంది. మరిస్తే “హాట్ మెంటు” అన్నింటికీ కొత్తగా వెల్లవేసి, వివోదరూపం ఇచ్చారేమా, సాధాలు కాకపోయినా సాధామకులంత సౌఖ్యంగా కానిపించాయి సుధాకర తేజంలో!

నూ యాకీభావం మళ్ళా ఎప్పుడు సమాప్తమొందంలే, మిత్రుడు మాట్లాడినప్పుడే! “ఇది “హాట్ మెంట్ పురం”లా లేదు. “నెహ్రూ నగర” మేనోయి” అన్నాడు నా స్నేహితుడు. “బల్ల కట్టివున్నంతసేపూ కాదనడాని తెలి తరం?—అవితే ఇలానే ఆర్యాపురానికి ‘లిస్టర్ పేట’ అని పేరున్నట్టు

హిందూ వేషాన్ని, ఇప్పుడెవడైనా ఆపేరట్టి పిలుస్తూ వున్నాడా? అందరూ ఆర్యాపుర మనే అంటున్నారు!” అన్నాను. “అవితే ‘హిందూ’కు పూర్వం ఇన్నీ సుపేట నే మనేవారు?” అని అడిగాడు నేను డెలకారంగా!

“అది స్వతహాగా స్వీడర్లు అంతా వుండే పేట కాబట్టి, ఇంగ్లండులో “ఇస్సు” అన్నది బ్యారీష్టర్లు తయారు చేసేది కాబట్టి, ఆ బ్యారీష్టర్లలాంటి స్వీడర్ల కొళ్ళూ కాబట్టి, ఆ పేట ఇన్నీ సుపేట అనేరు” అన్నాను అతి సీరియస్ గా.

“కాదు. “ఇస్” అంటే సత్యపు, నాశం వారి సత్యపుచేరువనుండబట్టి ఆశేరొచ్చింది” అన్నాడు మిత్రుడు, నిఘంటువు వెట్టి నన్నొంటిపాటున కొట్టినట్టు. ఇలా వేర్ల మీద పేటలమీద కొంతనటకు మేమిస్ట్రం తర్లన భర్తనంచేసకు మళ్ళీ మానందాలాప్తం! ఈ మధ్యమధ్య మా మానాని క్కారణం, చుట్టూవున్న ప్రకృతియొక్క పరమాత్మ స్వరూపమే అని నమ్మండి!

“హాట్ మెంటు” నిర్మాణం అయినా

ఇంకా పదిగట్టు కల్లచూల్తుంథ ఖాళీలం వుంది. కాపురం వుండేవాళ్ళుంటే అక్కడ కాళీఘట్టే తెచ్చి యిక్కడ వెటొచ్చు. అదంతా ఎర్రమట్టి ఇసుక కలిసిన మెజక ప్రదేశం. సూర్యోదయం అయినే, ఆ తేగురుమట్టి పూసకు ఉదయం కనరత్తు చేసి ఆంజనేయుల్లో మంకేమాల్లో యించి, ఆవెంటనే విజయవంతంగా వెలువడతూ వున్నాడా ఓ గుండాభాయి అని అనుకోవలసిందే! అంత నిర్మాణమ్యంగాను, నిర్మలంగాను, నిశ్చింతగాను వున్న జాగా!

ఎక్కడైనా చెడ్డపుట కనిపిస్తే అందులో ఏ వాల్మీకి మహామనో ఇంకా వున్నాడనే టంగ పురాతనంగా కనిపిస్తుంది. మఱి ఆ మట్టుప్రక్కల చింతలు, తాళ్ళు, రేగు పొదిలు, జీడిమామిడి మొక్కలు, పేపలు ఇవన్నీ కూడా శత్రువులవల పోల్చబడవలసిందే! ఏనాడు నాటబడ్డాయో? “కోట”కు ముందు అనాది నుంచి నెలిసినవంటారు. మనుష్యులువేస్తే లేచినవి కావుట! కడిచిన కల్పాంత ప్రళయమప్పుడు గింజకటిల్లి పల్లటిల్లి బయలుదేరిన వనాంతరాలై యుండాల్సి తదాది ఆవన్నీ సందులేనివై, స్వాధీనం కానివై, జలిసి, కలగలిసి, నిలిచివుండాల్సి. భగవాన్ ఆ సత్యకృత్యంయొక్క అవ్యాజ కరుణా కటాక్ష వీక్షణాలవల్ల!

ఆలా ఒక నివేషం నేవుణ్ణి స్మరిస్తూ, ఒకనివేషం ప్రకృతిని వరిస్తూ, నడిచాం కొంతపేట. అంతా ఇంకా రాత్రిలానే కనిపించింది. “అరారే! మన మేమైనా అనుకోన్న వేళకు చాలా ముందుగా మేలు కొన్నామా?” అని నాలుక్క అచుకున్న వాళ్ళమై మళ్ళీ! నిజమే కూడాను! ఒక్కొక్కప్పుడు, నెన్నెల రాత్రికొద్ది అర్ధ రాత్రి కూస్తాయి కాకులు కావుకావుమని, కొళ్ళు కొక్కోరోకో మని!

వెనక్కు మళ్ళీ మళ్ళీపంలలో, స్ఫుట తరంగా “జైలు” గోడ, గోడలోపలి ఉరి స్తంభాలు కౌసవచ్చాయి మాకు ఉత్తరపు దెస. మఱి దక్షిణపు దెస “రంజాం” గోడ యొక్క సుమారు రెండుగజాల యెత్తు మూగుగజాల పొడుగు, అరగజం మందం, వై సీతట్టు ఆతట్టు రెండు గుమ్మటాలు పొడుగుపాటివి రెండు సాటివి, ఇలా సమస్తం సర్వాంగమందరంగా, అతి గుట్టుగా పుట్టగొడగుల్లో లేచివున్నట్టుంది.

ఈ జైలుగోడమాకి ఆ రంజాం గోడ కేసి నడుస్తూవున్న ఒకానొక వ్యక్తియొక్క నీడ, నీడతో పాటు వాడు, వాడు ఆనగా ఆ నీడకు మార్కు దారుడు, అటు దారుడు అయిన మగవాడు కాపడ్డాడు. అతణ్ణి అడ్డు తగలా లేకపోయినాం! “ఎవరవు?” అని అడగలేకపోయినాం! కాని అరసి ఆశ్చర్య బోయాం! ఆశ్చర్యపోయి ఆ పాళంగా

కేవలముల సాంబర్యభి వ్యధితి

కాప్ట్రీ-కుసుం

ఇష్టమైన సూపర్ వానవిట్టడు

సుగంధి తర్రకల మలామ

సాంటలక్స్

చురద, గడ్డలు కాట్లు, మెటిమంతు

ప్రేమవీలా

ప్రసక్తిమైన మైసూరి ఉడువములు

నంజు గూడు-పండ్లపాడి

వ్యాకరణం

నవ్వకమైన 60 ఆయురవేద మేషధములు

విజంటు: యు. లెర్ కనకరక.

54, బందరుపేట; చురచు-1

బ్రాంచి: గాంధీనగర్. విజయవాడ-2.

నిశ్చేష్టులం గాక, సర్వసాధార్యులకు మద్దే!
— ధైర్యం గా అనుసరించాం! అనుసరించిన
కొద్దీ, మరుగుగా అంజలువేసినవారై ఆ
వ్యక్తి వెనక్కు చూడకుండానే 'రంజాం'
గోడమందు మోకరించాడు. ఎప్పుడైతే
మోకరించాడో మే మల్లంతమారాన్ని
అత గాడికి తెలియకుండా ఆగిపోయాం!

అతడు తన తెలవి గడ్డాన్ని, పిదప చలి
గాలో, తుదనన్నెల్లో తొలుపురలా అల్ల
లాడించుకుంటూ, నమాజుచేసేసే ఆరంజాం
గోడ కుదురుగా! ఆలా అత గాడు నమాజు
చేస్తూనే వున్నాడు. జైలుగోడమీదనుండి
జోడుగుళ్ళ బారుతుపోక ధాంసుని పేలింది!
రెండు గుళ్ళు రెండు గుళ్ళు మా బుజాలు
రాసుకుంటూ పోయాయా అన్నంతి "విజ్ఞ"
మంటూ దాటి ఆ నమాజు చేస్తూ వున్న
మనిషియొక్క వీపున తగిలాయి. అత గాడు
రిమ్మతిరిగి పట్టుపడిపోయానాడు మాట
లేకుండా! మళ్ళీ వాటం అంతా తాటునూ
త్రొంది. ఏమైపోయినాయో ఆవతూ కన
బడిచిన చుటుకూ, చివరికి గోటకని
దుముకూ దూరమా?

జైలుగోడమీదనుండి తుపాకులు పేల్చిన
జవానులు ఇట్టలా ఉడుం పట్టిన దిగారో
ఏమో, ఈవల తట్టుకు అనగా, మాతట్టుకు,
దిగి, పడివున్న ముసీలి ఖైదీవంకకు నకుస్తూ
వచ్చారు - బ్రతికివున్నాడో చనిపోయిన

వాడో అని చూడానికి లాగుంది.

మేము వాళ్ళను వాళ్ళ తుపాకులను
చూస్తూ చూస్తూ, మెల్లిగా "రంజాం" గోడ
ఆవలితట్టుకు అనగా రెండోవెంపుకు తప్ప
కున్నాం. — గోడకు రెండువైపు లంటా
యిగా? —

ఉండుండి పొట్టిగుమ్మలాల సందునున్న
బంటి దిమ్మ మీసుగా తలతత్తి కనుగోనే
వాళ్ళం! గోడావలితట్టు మఱీమాటే గాని
దృశ్యం కానరాలేదు. మాటన్నా 'బుడా'
'దాడి' జలజలా రాలిపోతున్న మాత్రంగా
స్వనించింది "జైలు గోడ దాటిం
సేర్పావుగాని, యీ రంజాంగోడ దూకం
సేర్వలేకపోయాను! - ఇక్కడ చచ్చానులే!
ఇక్కడ చచ్చానులే!" అన్నట్లయింది

అత డనుకొనే స్వగతం జగతుకు వినబడ
కుండా, జైలుజవానులు జోళ్ళ సమే
తంగా కాళ్ళు చప్పుకు గావించుకుంటూ,
"జైలుగోడ దూకినవాడు ఈ పొట్టిగోడ
దూకలేకపోయాడా? మఱిం వాని నల్లా
చేసింది! అల్లా బిసిమల్లా!" అనుకుంటూ
వానిని మోచుకుపోయేరు! —

నేను నా స్నేహితుకు తలతత్తి ఈ
తట్టునుండి ఆతట్టు చూపులా స్నేహితి అంతా
ఆ మహావృశ్యం హారతి కర్పూరం హరించి
పోయియు హరించినవీయింది.

గోళ్ళుమీదకువచ్చి తెల్ల టి పుసరా

వృత్తం గా పై వృత్తాంతం మేం స్నేహి
తులం బిగరగా చెప్పకొంటూంటే, బాట
సార్లు అనేకు "అంత విడూరం జరిగి, సీరం
గులే పేలివుంటే, ఆకాశున్న గుడిసెగో
వాళ్ళింకా తమ అరచేతులు గుండెలమీద
పెట్టుకు వెచ్చెచ్చగా నిదరోతూ పుంజ
గలరా? మీసంతా కవనం కరణం కవిత!"
అన్నారు. "ఆ పురంలో కాపురం వున్న
వాళ్ళందరూ సాంత యిళ్ళియ్య పడిపో
యిన బాపతువారీ వాళ్ళు. మీకేం తెలుసు?
సామా నిప్పజే జేరమోసుకు బడలి నిడిం
చేరు!". అన్నాను బాటసారులు నవ్వేరు.
నా మిత్రుడుకూడా ఎప్పుడూ నవ్వనివాడు
నవ్వేడు.

కొని ఊచించు దొక్కడూ మాత్రం
నాతో ఈడూ జోడూ గావుండి, తాను వెల
వెలపోతూవున్నా నామాట నమ్మాడు.
ఎంచేతా? ఇస్లామ్ చిహ్నం చంద్రవంక
కాబట్టి!

జైలు నాలుగుగోడల మధ్య? ఏ మఱిం
లేదు! ఏ కులం లేదు! — అక్కడ ఏలేది
అంధకార మొక్కలే! మూర్ఖులుగవానుడా?
ఉండడు! చుక్కలు మొదల్పే కనబడవు!
అవన్నీ యీవలి స్వేచ్ఛా వాతావరణంలోనివే
ఈలా ఈలా మళ్ళీ మానంలో పడ్డాం!
నేనూ నా మిత్రుడూను; ఈమాలు బాబు,
బాటసారు కూడా పరిహారింపబడ్డారు! ★

స్నానఘట్టం ఘాట్ : యల్. యమ్. యన్. బాబు, మద్రాసు.